

10,57) πολλαχ. Παροιμ. "Οποῖος ἀνακατώνεται μὲ τὰ πί-
τετρα τὸν τρών οἱ κόττες (ἐπὶ τοῦ βλαπτομένου ἐκ τῆς
συναναστροφῆς ἀνθρώπων εὐτελῶν ἢ φαύλων) κοιν. Δὲν
ἀνακατώνει τοῦ λάδ' μὲ τοῦ νιρὸ (ἐπὶ ἀνθρώπων ἀνομοίων
κατὰ τὰς σκέψεις καὶ τὸν χαρακτήρα) Ἡπ. (Ζαγόρ.)
Ἄσμ.

"Ἀς πάψ', ἀδέρφια μ', ὁ χορός, τῶν ποιηριῶν οἱ χτύποι,
γιατὶ ἐδὰ μὲ τὴ χαρὰ θ' ἀνεκατώσω λύπη

Ἀκρήτ. Συνών. τῆς μετοχ. ἀνακατάλογος, ἀνακατε-
μένος (ιδ. ἀνακατεύω **A 5**), ἀνακατερός, ἀνακα-
τετός **1**, ἀνάκατος **2**, ἀνακατωτός. **5**) Δὲν κάμνω
δοκιμασίαν, συγχέω τὰ ἀνόμοια κοιν.: "Ἄλλο τὸ ἓνα καὶ ἄλλο
πᾶν ἄλλο, μὴν τ' ἀνακατώνης κοιν. "Ανακάτωσα τὸν Γιαννῆν
μὲ τὸν Γεωργῆν, γιατί μοιάζουν πολὺ Κύπρ. **6**) Φέρω τινὰ
εἰς σχέσιν ἐρωτικήν πρὸς ἄλλον Κύπρ.: Αὐτὸς 'νεκατών-νει
τὸν γιόν του μὲ τὴν κόρην τοῦ δεῖνα Κύπρ. **β**) Μέσ. ἔχω
σχέσεις συζυγικάς Κύπρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): "Ἐν θέλει νὰ τὸν
ἀνεκατωθῇ Κύπρ. Μὰ 'τὰ 'νεκατώθησα, θαρεῖς πῶς εἶναι
μὲ στεφάνια παρμεμένοι! "Απύρανθ. "Ανεκατωμένοι 'ναι,
μὰ ὅχι μὲ στεφάνια αὐτόθ.

Β) Μεταφ. **1**) Προξενῶ εἰς τινα ἀταξίαν καὶ σύγχυ-
σιν, φέρω ταραχὴν κοιν.: "Ο πόλεμος ἀνακάτωσε τὸν κόσμον.
Τὴν ἀνακάτωσε τὴν οἰκογένειαν μὲ τοῖς παλαιανθρωπίς του.
Συνών. ἀναδεύω **B 1**, ἀναστατώνω. **β**) Κάμνω
θόρυβον Κύπρ.: Πολλὰ ἀνακατών-νεις. **2**) Ταράττω
Ἰδραγούμ. Σταμάτ. 137: Κάποτε τὰ αἰσθήματα, τὰ πάθη...
μὲ συνεπαίρνουν καὶ μὲ παραφέρουν τόσο, ὥστε νὰ ἀνα-
κατώνουν ἢ καὶ νὰ ἀναστατώνουν τὸν ὄργανισμό μου. **3**)
Συγχύζω, ἐξοργίζω κοιν.: Αὐτὴ ἡ κουβέντα του μ' ἀνα-
κάτωσε. Πάψε, γιατί σ' ἀκούω καὶ ἀνακατώνομαι. **β**)
Προξενῶ εἰς τινα λύπην, στενοχωρῶ Πελοπν. (Αἴγ.) Πόντ.
(Κερασ. Τραπ.) κ. ἀ.: "Ενεκάτωσε με τὸ παιδί μ' Τραπ.
Μ' ἀνακατώνεις με! (μὴ μὲ ἀνακατώνης!) αὐτόθ. "Ερρώ-
στεσεν τὸ παιδί καὶ 'νεκατώθη (ἡσθένησε τὸ παιδί καὶ
ἐστενοχωρήθη) αὐτόθ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Μαχαιρ.
(ἐκδ. RDawkins) 1,248 «ὅλοι ἀντάμα ἀνακατωθήκαν καὶ
ἐθυμώθησαν». Καὶ ἀμτβ. λυποῦμαι, στενοχωροῦμαι Κάσ.:
Ἄσμ.

Τὸ κεφαλάκι μου πονῶ, ψυχὴ μου ἀνεκατώνει
καὶ ἄχον τὸ νεραζάκι μου καὶ ποῦ θὰ ξεφαντώγῃ!

γ) Μέσ. συγκινοῦμαι Πόντ. (Κερασ.): "Ενεκατώθεν ἡ
καρδιά μ'. **4**) Ἐμπλέκω τινὰ εἰς ξένας ὑποθέσεις κοιν.
καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ.) Τσακων.: "Εμένα μὴ μ' ἀνα-
κατώνης 'ς αὐτὴ τὴ δουλειά. Μὴν ἀνακατώνεσαι σὲ ξένες
ἐννοίες. Δὲν ἀνακατώνομαι 'ς αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι. Παντοῦ ἀνα-
κατώνεται κοιν. "Εσὺ μ' ἀνακατοῦσαι 'ς ἀπὸ τὴ δουλείαν
(μ' ἀνακατοῦσαι ἀντὶ μὴ ἀνακατοῦσαι) Τραπ. Μὴν ἀνακα-
τούτσισον τοῦ δουλεῖε μι (μὴν ἀνακατώνεσαι 'ς τοῖς δουλεῖς
μου) Τσακων. Συνών. τοῦ μέσ. ἀναδεύομαι (ιδ. ἀνα-
δεύω **B 2**). **5**) Ἐνσπείρω σκάνδαλα καὶ διχονοίας
μεταξὺ τῶν ἄλλων, διαβάλλω, ραδιουργῶ κοιν. καὶ Πόντ.
(Κερασ. Οἶν.): "Ο παλαιάνθρωπος μᾶς ἀνακάτωσε καὶ ἐγίναμε
μαλλίᾳ κονβάρια. "Ολο καὶ ἀνακατώνει, δὲ μπορεῖ νὰ κάτση
ἡσυχία κοιν. "Ανακατώνει τὴν πολιτείαν (ἐμβάλλει ἐριδας εἰς
τοὺς πολίτας) Κερασ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Βουστρων.
Χρον. Κύπρ. (ΚΣάθα Μεσν. Βιβλ. 2,540) «τοῦτος ἀνακα-
τώνει τοὺς ἀνθρώπους καὶ γινίσκονται πολλὰ σκάνταλα».
Συνών. ἀναγέρνω **A 2 γ**.

Μετοχ. **1**) Συγχευμένος, ἀνάστατος: Φρ. "Ανακα-
τωμένος ὁ ἐρχόμενος! (κατὰ παρφοδίαν τοῦ εὐαγγελικοῦ
ρητοῦ «εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος» (Ματθ. 21,9) ἐπὶ συγχε-
υμένων πραγμάτων καὶ λόγων ἢ ταραχῆς καὶ ἀναστατώ-

σεως) κοιν. **2**) Ὁ μὴ παρουσιάζων σταθεράν καὶ καλὴν
κατάστασιν, ἀλλὰ ρέπων εἰς μεταβολὰς πρὸς τὸ χειρότε-
ρον, ἐπὶ ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως Κρήτ. Πελοπν.
(Καλάβρυτ. Κλουτσίνοχ. Κορινθ.) Τῆλ. κ. ἀ.: "Ανακατω-
μένος καιρὸς Καλάβρυτ. Κορινθ. || Ἄσμ.

Σὰν τὸν ἀγέρα τὸ πωρὸν τὸν ἀνακατωμένο

βρίσκομεν λόγια καὶ μιλής γιὰ λόου σου καὶ μόνο

Τῆλ. Συνών. 'νεκατεμένος (ιδ. ἀνακατεύω **B 4**).

β) Ἀστατος Πελοπν. (Γορτυν.): Μῆνας ἀνακατε-
μένος (ὁ Νοέμβριος ἔνεκα τῆς ἀσταθείας τοῦ καιροῦ).

γ) Οὐσ. "Ανακατωμένος, ὁ μὴν Νοέμβριος Λεξ. Βλαστ.
367. Συνών. ἄγι- "Αντρέας **2**, ἄγι- Γεώργιος **2 β**, ἄγι-
γεωργίτης **4**, ἄγι-Ταξιάρχης **2**, Ἀγιστρατηγιάτης,
ἄγι-Στρατήγος **2**, Ἀγιφιλιπιάτης, Ἀγιφιλιπ-
πίτης, Ἀντρέας, Βροχάρης, Κρασομηνᾶς, Μεσο-
σπορίτης, Νεαστής, Νοέμβρις, Σπαρτής, Σπορδᾶς.

3) Ἀτακτος Θῆρ.: "Ανεκατωμένο παιδί.

Πβ. *ἀλευροδερωνίζω, ἀνακατένω, ἀνακατεύω,
ἀνακατίζω, ἀνακατουλλεύω.

ἀνακάτωσι ἢ, κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.)
ἀνακάτουσ' βόρ. ιδιῶμ. ἀνακάτουδ' ἐνιαχ. βορ. ιδιῶμ.
ἀνεκάτωσι Ἰων. (Κρήν.) Ἀκρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ. ἀ.
ἀνεκάτωσ' Μύκ. Πάρ. (Λεῦκ.) ἀνικάτουδ' Ἰμβρ.

"Εκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀνακάτωσις. Ὁ τύπ. ἀνεκάτωσι
καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. (ιδ. κατωτ.).

Α) Κυριολ. **1**) Διάρσεις, τάσις πρὸς ἑμετὸν κοιν.
καὶ Πόντ. (Κερασ.): "Εχω-μοῦ ῥχεται ἀνακάτωσι. Τὸ φαεῖ
μοῦ 'φερε ἀνακάτωσι κοιν. Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀνακάτεψι
A 2. **2**) Ἀνάμειξις, ταραχὴ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως,
μεταβολὴ τοῦ καιροῦ εἰς τὸ χειρότερον Κρήτ. Σύμ. κ. ἀ.:
"Ανεκάτωσι καιροῦ Ἀκρήτ. || Φρ. "Ανακάτωσι τοῦ φεγαριῶ
(ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς νέας σελήνης καὶ ἡ προτεραία, καθ' ἣς
πιστεύεται ὅτι μεταβάλλεται ὁ καιρὸς εἰς τὸ χειρότερον)
Σύμ. || Ἄσμ.

Μὰ ἦτον ἀνακάτωσι καὶ ἐφύσα τ' ἀεράκι

καὶ ἔστεκε δὸ τουφέκι δου δίπλα 'ς τὸ χαρακάκι

Κρήτ. Συνών. κακοκαιρία. Ἡ σημ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ.
B 2129 (ἐκδ. ΣΞανθοῦδ.) «φυσᾷ τ' ὅχ τὴν ἀνατολὴ καὶ
πάει το 'ς τὴ δύσι, | κάνει τ' ἢ ἀνεκάτωσι νὰ βρέξη,
νὰ χιονίσῃ».

Β) Μεταφ. **1**) Στενοχωρία Πόντ. (Τραπ.): "Εχω τρα-
νὸν ἀνακάτωσιν. **2**) Ἀνώμαλος κατάστασις, σύγχυσις,
ταραχὴ σύνθηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.): Κάνω-φέρνω
ἀνακάτωσι σύνθηθ. Μέσ' 'ς τὴν ἀνακάτωσ' εἶναι Μύκ. Ἐέντον
τρανὸν ἀνακάτωσι (ἐέντον = ἔγινε) Κερασ. || Ἄσμ.

Σὲ κάθε ἀνακάτωσι τὴν φέρναν ἄνω κάτω

Κρήτ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Μαχαιρ. (ἐκδ. RDawkins)
1,302 «θωρῶντα ὁ ἀμιράς... πῶς ἡ Κύπρος εὐρίσκεται εἰς
μεγάλην ἀνακάτωσιν ἐγύρεψεν νὰ πάρῃ τὴν χώραν του».
Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀνακάτωμα **B 2**. **3**) Σχέσις ἢ δικαίωμα
ἀναμειξεως εἰς ξένην ὑπόθεσιν, ἐνδιαφέρον δι' ἀλλότρια
πράγματα Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Εἶχες τώρα σὺ κάμμιν ἀνε-
κάτωσι νὰ μιλήσης; δὲ δά καὶ ἄς ἐβγάνα τὰ μάθια δωνε!
(δά = πάει). Δὲν ἔχω ἀνεκάτωσι καὶ βγάnete μοναχοὶ τὰ
μάθια σας! **4**) Σχέσις κοινωνική, συναναστροφὴ Κεφαλλ.
κ. ἀ.: Μ' ἐσᾶς νὰ ἔχῃ τόση ἀνακάτωσι καὶ ἐμᾶς νὰ μὴ μᾶς τὸ
πῆ μήτε! Κεφαλλ. **5**) Διαβολή, ραδιουργία Λεξ. Δημητρ.

6) Φιλονικία πολλαχ. Συνών. ἀναγούλα (**I B 3**,
καβγᾶς, μάλωμα, φασαρία.

Πβ. ἀνακάτεμα, ἀνακάτεψι, ἀνακάτωμα, ἀνα-
κατωσιᾶ.

